

Mamă, îți aduc liliac alb!

Gabriel Stănciulescu

Mamă, îți aduc liliac alb!

Rătăcesc prin amintiri, păstrate bine,
Mă ascund, abil, de frici ce nu mă înfrâng,
Momente rare, o școală lângă tine!
Nu mă certa dacă eu astăzi am să plâng!

Discret au fugit anii și n-am observat
Că ceasul se-ntrece cu timpul în galop,
Ne-am însoțit pe un drum drept și asumat
De-o soartă și-o viață,... trăite cu un scop.

E-întâi de Martie, dar tu ai plecat!
Pastrez tristețea, adâncă, în rostul primit,
Îți ofer mărtisorul, cu iubire placat!
Dar misterul rămâne, n-am cum să-l trimit!

Aveai mamă o foame de viață și flori!
Priveai prin ferestre, îndelung, la copaci!
Ne-nvățai ce înseamnă să fim iubitori!
Dar nu este la fel,... tu știai cum s-o faci!

Acum îți aduc liliac alb, la mormânt!
Și aș vrea să te întreb, să îți fie pe plac!
Ce flori să plantăm anul ăsta în pământ?
Atât cât mai poate, fiul tău... cel burlac!

Autor: Gabriel Stănciulescu